

De Nevers a Saint-Céré, un segle de distància

DE Nevers (en la confluència del Loira i del Nièvre), a Saint-Céré (en plena Guyenne), hi ha uns tres-cents quilòmetres en línia recta, però a mi em van servir per a fer un salt d'un segle: a la «Grande Semaine Chantante», de Nevers, hi vaig dirigir el Magnificat de Joan Cererols (1618-1680), i a la «VII Sessió Internationale de Musique de Saint-Céré», un altre Magnificat d'un altre monjo montserratí, Josep Antoni Martí (1719-1763). Totes dues obres, tots dos autors, van constituir una extraordinària revelació per al públic que assistia a ambdues manifestacions. A la Setmana de Nevers —organitzada per la Federació Europea de Joves Corals—, hi participaren prop de mil dos-cents membres de cors francesos, alemanys, suïssos, belgues, danesos, iugoslavs, hongaresos i una vuitantena de cantaires catalans (Capella Clàssica Polifònica, Cor Madrigal, Coral Cantiga de Vic, Coral Canigó i Coral Sant Jordi); la nostra actuació va consistir, sobretot, en uns recitals del grup integrat per la Capella i el Madrigal (dirigit per Enric Ribó i Manuel Cabero) i en el meu «atelier» (Missa IV Toni, de Victòria, i Magnificat, de Cererols: dues sopranos solistes —en aquesta ocasió Carme Pardo i M. Dolors Martí—, i doble cor a vuit veus); la intensíssima activitat desenrotllada a Nevers —uns quinze concerts i moltes sessions de cant popular i de conjunt—, ens va deixar, a tots, molts i molt bons records, entre els quals, la Coral Universitària de Budapest, l'Ensemble Vocal Philippe Caillard, l'Orquestra de Cambra J. F. Paillard, el grup d'instruments antics Schaufhauser Konsort, la soprano Ingeborg Reichelt, el tenor Johannes Hoefflin, els directors Willi Gohl (Zuric), Renate Krokisius (Hamburg), Marcel Corneloup (Lió), Emil Cossetto (Zagreb) i Henry Klausner (Tel-Aviv), i el Jephthé, de Carissimi, la Cantata núm. 21 de Bach, la Missa en Sol de Schubert, unes cançons de Bartok i la Missa Alemanya de Pepping.

La «Session» de Saint-Céré s'ha convertit, en els seus pocs anys d'existència, en un dels petits festivals francesos de més prestigi i personalitat; el d'aquest estiu va estendre les seves activitats a mars tan extraordinaris com Moissac, Beaulieu, Sarlat, Brive, Cahors, Caylus, Villefranche-de-Rouergue, Aurillac i Carennac, i hi van participar, entre d'altres, els cantants L'Ehlers, M. Posa, S. Kietzmann, P. Schotsmans, P. Host i J. Villisech, el pianista Alain Motard, els violinistes Hirokozu Hasegawa i Rainer Koeble, els organistes Odile Pierre i Hubert Schoonbroodt, cors francesos, alemanys i búlgars (Guzla de Sofia), conjunts instrumental (Solistes, de Tübingen, New Cantata Orchestra, de Londres...) i els directors Stephan Caillat, François Drillhon, Jacques Grindel, Paul Nitsche, Robert Oliveira, Yves Prin, James Stobart, Jean Turellier, Diethard Wucher, etc. A la meua audició del Magnificat, de Martí (anunciada com a "première" francesa i retransmesa per la RTF), hi col·laboraren solistes alemanys, belgues i francesos, una orquestra de Bremen i un cor veritablement internacional.

Potser un dia, amb més calma, valdria la pena de parlar d'aquest tipus de Festivals on, amb un encert extraordinari, la joventut europea hi assisteix tant per sentir com per fer música i, tot fent-la, aprendre a comprendre's i estimar-se.